

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1321/2018
05.12.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Маје Ковачевић Томић и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Марка Миловановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К 45/18 од 28.08.2018. године и Вишег суда у Чачку Кж 212/18 од 05.10.2018. године, у седници већа одржаној дана 05.12.2018. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Марка Миловановића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К 45/18 од 28.08.2018. године и Вишег суда у Чачку Кж 212/18 од 05.10.2018. године, због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 1) и тачка 9) и члана 439. тачка 1) ЗКП, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Горњем Милановцу К 45/18 од 28.08.2018. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року од једне године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом окривљени је обавезан да суду плати на име паушала износ од 8.000,00 динара као и на име трошкова кривичног поступка приватном тужиоцу ББ износ од 193.460,00 динара као и на име трошкова кривичног поступка суду износ од 18.000,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Чачку Кж 212/18 од 05.10.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адв. Марка Миловановића, а

пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К 45/18 од 28.08.2018. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног АА, адв. Марко Миловановић поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или пак исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Марка Миловановића, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) и тачка 9) ЗКП и члана 439. тачка 1) ЗКП, је неоснован, док је у осталом делу захтев недозвољен.

Бранилац окривљеног АА, адв. Марко Миловановић, у захтеву за заштиту законитости истиче да је првостепени суд повредио начело идентитета оптужбе и пресуде, из чега произилази да се захтевом указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, да се окривљени приватном кривичном тужбом терети за дело које је извршило друго лице (ВВ) који је за то дело већ осуђен пресудом Прекршајног суда у Горњем Милановцу ЗПр 1053/16 од 02.03.2018. године из чега произилази да се захтевом указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, као и да је окривљени оглашен кривим за дело које није кривично дело, односно да је повређен кривични закон из члана 439. тачка 1) ЗКП, а Врховни касациони суд овакве наводе захтева оцењује неоснованим.

Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног АА адв. Марко Миловановић, већ је истицао у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе на странама два и три образложења, дао веома јасне разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП.

Осталим наводима захтева за заштиту законитости оспорава се налаз и мишљење вештака који је према наводима захтева дат тенденциозно и пристрасно у корист приватног тужиоца, из чега произилази да се захтевом оспорава утврђено чињенично стање и даје сопствена оцена изведених доказа, из којих разлога сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП није дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Наводима браниоца да је доношењем побијаних пресуда учињена и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, као и повреда из члана 395. ЗКП, указује се на повреде које не представљају у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним правноснажним пресудама нису учињене повреде закона из члана 438. став 1. тачка 1) и тачка 9) и члана 439. тачка 1) ЗКП, на које се указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП у том делу одбио као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, док у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Веско Крстајић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић